

LA GESTIÓ DEL PATRIMONI FOTOGRÀFIC REFLEXIONS I PROPOSTES

Que el tema de la convocatòria d'aquestes V Jornades de l'Associació d'Arxivers Valencians sigui *Fotografia valenciana i arxius*, i que el número 6 de la Revista de la mateixa Associació¹ dediqués molt recentment dues-centes vint-i-cinc pàgines íntegrament als Arxius d'Imatges, ens estalvia de fer cap comentari en relació a l'interès que la fotografia ha adquirit per als arxivers valencians i, en general, per al conjunt de professionals que es dediquen a la gestió del patrimoni documental arreu de l'Estat.

M'excusa, també, abordar segons quins aspectes que en la revista esmentada ja hi són tractats amb precisió i amb una alta qualitat expositiva. Aquesta circumstància penso que m'allibera de certes servituds metodològiques i em permet d'intentar exposar en aquesta ponència un conjunt de reflexions, sospito que uns quants dubtes i, si això és possible, un seguit de propostes amb la finalitat de contribuir a la millora organitzativa d'aquest segment del patrimoni documental. La mateixa situació crec que fa possible també que el nostre text es pugui moure més en la perifèria, o per ser més exactes, en les diferents perifèries que conviuen en la documentació fotogràfica i poder explorar, i oferir, punts de vista i opinions d'aquells aspectes que a vegades es poden considerar marginals però que tenen una importància fonamental per a la comprensió global d'aquest àmbit de gestió.

Allò més perifèric: el context general

Pot semblar, i potser ho és, una obvietat, però hi ha un element previ abans de començar a parlar de gestió. Aquest element és, al meu entendre, el coneixement acurat de la realitat del nostre territori, de la nostra organització, de les nostres possibilitats i de les nostres capacitats.

¹ *Arxius d'Imatges*. Revista d'Arxius, 6 (2007), 225 p.

Dir conèixer el territori, vinculat al tema que ens ocupa, implica, no només ser-ne coneixedor de la seva realitat física i històrica, sinó tenir la informació suficient dels diferents organismes, organitzacions i elements actius que hi habiten. Naturalment que hem de saber quins son els equipaments que actuen en una àrea determinada, i és del tot imprescindible que en coneguem les actuacions, els continguts i l'organització d'aquells que s'ocupen de manera específica de la gestió del patrimoni, en sentit ampli. Però això no ens atorga encara un coneixement suficient. Cada territori presenta unes peculiaritats diferents, ha ordit unes formes de relació distintes i ha generat un particular teixit, industrial, comercial, associatiu, etc. per tal de donar resposta a unes determinades necessitats. En conseqüència, cada zona ofereix un paisatge humà específic, únic.

No hi ha dubte que si hem de participar en la gestió del patrimoni que ha generat el *nostre* paisatge humà particular, hem de fer un esforç previ que ens en garanteixi la seva comprensió. No és de cap manera un esforç balder: són les organitzacions, les entitats, les associacions, els clubs, les empreses, en definitiva, les persones, els agents productors de patrimoni, també de patrimoni documental i, més concretament, del patrimoni fotogràfic documental. Sense conèixer en detall aquesta realitat, malament podrem projectar polítiques de gestió que incorporin, com a element essencial, l'oferta de servei adreçat a satisfer les necessitats d'aquells i aquelles que pretesament n'han de ser els receptors i beneficiaris.

Assolit, o almenys abordat de manera suficient aquest coneixement, el segon aspecte encara perifèric però absolutament imprescindible, fa referència al coneixement, el més exhaustiu possible, de la *nostra* organització. De la mateixa manera que no hi ha dos paisatges humans iguals, és impossible l'existència de dues organitzacions equivalents: dues administracions municipals, comarcals o provincials; dues empreses del mateix sector, dues entitats o associacions, encara que perseguissin els mateixos objectius es dotaran de formes d'organitzar-se diferents.

Això implica, entre moltes altres coses, que allò que és possible i fins i tot evident en una organització és pràcticament impossible, àdhuc incompreensible, en una altra. Diguem-ne, si voleu, qüestió de prioritats, diferent administració dels recursos o sensibilitats diferents, però a igualtat de població i de pressupostos, unes organitzacions aposten per una defensa clara del seu patrimoni (també el fotogràfic) i

en d'altres la desídia, pel que fa a aquest tema, hi senyoreja de manera pràcticament inalterable.

Per què es donen aquestes circumstàncies? Com és natural, la resposta a aquest interrogant va directament relacionada al coneixement que fa un moment exigíem sobre la institució a la qual pertanyem o volem pertànyer. Resseguir i conèixer les passades formes d'organització existents i les actuacions dels responsables (tècnics i polítics) que hi han intervingut; resseguir i conèixer les dotacions pressupostàries i les decisions que hi han estat vinculades; resseguir i conèixer els acords adoptats pels òrgans de govern corresponents i les prioritats establertes, ens poden ajudar a entendre realitats contemporànies i poden contribuir a planificar, amb molta més seguretat i perspectiva d'èxit, les futures actuacions.

El coneixement de la nostra organització ens ha de donar informació suficient sobre la seva estructura i el seu organigrama. Suficient i panoràmica, és a dir, quines són les causes i les decisions que ens ajuden a entendre que estigui configurada d'una determinada manera. ¿Què és allò que ens pot informar del per què uns determinats serveis presenten una adequada assignació de recursos i d'altres no s'han pogut desenvolupar malgrat posseir-ne les potencialitats que ho farien possible?

Coneguda la nostra administració, ens cal encara conèixer les nostres possibilitats. O potser caldria formular-ho diferent: el coneixement de la nostra organització ens permetrà dibuixar quines poden ser les nostres possibilitats a l'hora d'abordar qualsevol actuació vinculada a la gestió del patrimoni. Tres dècades després de la recuperació de la democràcia i, per tant, d'inici del que va començar a ser una gestió mínimament planificada del patrimoni, no es pot apel·lar al voluntarisme com a recepta per fer front al que suposa la seva gestió. Ens cal, per tant, enfocar aquest aspecte des de la professionalització més contundent: atès que tots els serveis que ofereix una organització han passat i passen per la professionalització dels seus membres, els derivats de la gestió del patrimoni no poden quedar exclosos de la mateixa lògica.

Naturalment, actuar de manera professional comporta, entre d'altres coses, disposar dels mitjans econòmics suficients, dels recursos humans adequats i de les infraestructures adients. Tampoc és imprescindible disposar de tot des del primer moment, però la planificació estratègica elaborada, i acceptada per la nostra

administració, ha de preveure l'horitzó temporal en el qual aquestes necessitats es veuran definitivament cobertes.

L'amateurisme, el voluntarisme, el recurs a la improvisació, han estat en moltes ocasions recursos utilitzats, però no són els millors companys d'escenari per tal de poder desenvolupar de manera professional les nostres possibilitats. Dit d'una manera ben entenedora: ens cal saber on som i fins on podem arribar. No plantejo amb això fer gala d'una actitud intransigent, sinó tot el contrari. Conèixer el marc general ens permet guanyar amb flexibilitat, però sempre tenint clara quina és la nostra missió i quins són els objectius que (d'acord amb la nostra organització) ens hem proposat d'assolir.

El quart dels elements del qual, fa un moment, reclamàvem tenir-ne un acurat coneixement, és el referit a la capacitat professional dels responsables tècnics de la gestió del patrimoni i, en el cas que ens ocupa, del patrimoni fotogràfic. És evident: no hi ha dos paisatges humans iguals, ni dues organitzacions equivalents, ni dos professionals idèntics, tot i haver rebut una formació similar. I en el nostre cas hi podríem afegir: tot i haver rebut molt poca formació. Perquè aquest ha estat, i sovint és encara, un dels grans dèficits de la nostra professió. No ens estendrem ara a exposar el llast que suposa no disposar d'una formació adequada per afrontar les necessitats i exigències que reclama l'actual gestió del patrimoni, però el cert és que de manera recurrent aquesta circumstància ens ha posicionat en una situació de debilitat davant de les nostres organitzacions, davant dels nostres *contractadors* i, en certa manera també, davant dels professionals amb titulacions específiques reconegudes que desenvolupen d'altres funcions en la mateixa organització.

Cert que aquesta situació tendeix a corregir-se en aquests darrers anys, però encara la majoria de professionals en actiu hi hem de fer front a partir de l'esforç que suposà un autodidactisme inicial i una voluntat inalterable de formació permanent. Amb tota seguretat, però, i com a estratègia general, hauríem de considerar que el bon coneixement dels elements exposats fins ara, poden contribuir a posicionar-nos en una adequada situació en el si de les nostres organitzacions i ens poden garantir l'exercici d'una certa capacitat d'influir, que sens dubte passa per una apropiada ubicació del nostre servei en l'organigrama organitzacional i pel posicionament jeràrquic suficient de la persona que en sigui responsable.

Aproximant-nos al nucli dur

Fins ara no hem fet més que esbossar aquells elements que hem considerat perifèrics, però que, al nostre entendre, poden influir de manera estratègica en la gestió del patrimoni i, lògicament, també del fotogràfic.

Ens cal, en tot cas, avançar i verificar com aquests postulats més generals poden tenir la seva aplicació en la gestió del patrimoni fotogràfic documental. Comencem, en primer lloc, per intentar determinar quina podria ser la manera d'actuar en un territori determinat. Ja hem dit fa un moment que ens cal conèixer les diferents organitzacions i equipaments que hi treballen i els programes i actuacions que hi desenvolupen. Aquesta informació és la que ens hauria de permetre aconsellar l'adopció de les millors decisions en benefici d'una més eficaç gestió de la documentació fotogràfica. Amb això només estic indicant que si en una zona determinada ja existeix un o més serveis que s'ocupen de la custòdia, conservació i difusió del patrimoni fotogràfic cal valorar si és pertinent l'establiment d'aliances que permetin ajuntar esforços amb l'objectiu de garantir-ne una millor conservació i d'oferir un millor servei a la ciutadania.

No estic suggerint que les institucions abdiquin la seva responsabilitat en relació a la conservació del patrimoni fotogràfic. Indico, simplement, que en un moment on les polítiques de digitalització permeten una explotació universal d'aquests documents, possiblement hem de ser capaços de plantejar la creació de dipòsits compartits que assegurin la conservació d'una documentació que exigeix unes condicions d'instal·lació i climatització que, atesa la seva complexitat i el seu cost, no cada institució a nivell individual té la capacitat de garantir. Com és lògic, els acords i convenis als quals es pot arribar dependran de cada circumstància. El que és clar, però, és que les diferents institucions i organismes que hi participin s'han de corresponsabilitzar en el seu manteniment, han de ser presents en els òrgans de decisió i gestió que es determinin i han d'establir conjuntament els mecanismes que hauran de permetre l'explotació dels diferents fons i col·leccions custodiats.

Si l'elecció és avançar en la creació d'una opció pròpia, és a dir dependent exclusivament d'una organització o institució determinada, és quan caldrà que entri en joc el coneixement que de manera concloent n'hem de tenir. S'entén, lògicament, que

l'orientació en l'adopció de qualsevol decisió cap als responsables de l'organització haurà estat precedida de l'elaboració dels corresponents estudis i projectes tècnics. És aquí, quan saber com funciona la nostra organització esdevé un factor clau per tal de garantir l'èxit de la iniciativa plantejada. Haurem d'establir quin hauria de ser el nivell de l'òrgan que estem suggerint de crear: un nou servei?, una nova secció o unitat dins un servei ja existent?, la incorporació en una unitat ja creada?

Establerta la proposta de rang jeràrquic, cal determinar quina és la missió que persegueix l'òrgan que suggerim de crear. Aquest és un factor clau i va lligat de manera estreta a l'àmbit d'actuació (local, regional, nacional, estatal) que tingui la institució de la qual depèn l'òrgan esmentat. La missió explícita quina és l'ambició present i futura d'aquest nou servei i ha d'anar acompanyada dels objectius generals proposats que en fixen i determinen les diferents línies d'actuació.² Al nostre entendre la definició de la missió d'un determinat servei esdevé un element decisiu a l'hora d'assumir i de desenvolupar un conjunt de competències. Delimita, també, el camp d'acció que haurà de tenir l'organisme que estem creant i, en certa manera, el "blinda" de possibles interferències de tercers.³

L'establiment de la missió i dels seus objectius generals, aprovats naturalment per l'òrgan competent de la nostra organització, contribuirà, com dèiem suara, de manera concloent a fixar quines són les nostres competències. El desenvolupament de la nostra activitat no és, ni ha de ser, fruit d'un caprici personal ni ha de respondre, ho hem dit abans, a un mer voluntarisme d'extracció amateur. Per poder exercir les nostres responsabilitats envers el patrimoni fotogràfic ens cal un coneixement el més clar possible de quines són les competències que ens pertanyen i, arribat el cas, caldrà esforçar-se per obtenir-ne el respecte de tercers que les vulguin envair.

Fixem-nos que l'establiment d'aquestes competències afecten, no només la direcció de l'organisme, sinó que la seva identificació i adscripció concerneix de manera transversal tot el personal que hi treballi. Sóc conscient que en moltes ocasions els

² Vegeu, en annex 1, la missió i els objectius generals del Centre de Recerca i Difusió de la Imatge (CRDI), de l'Ajuntament de Girona, aprovats per Decret d'Alcaldia en data 8 de setembre de 1997.

³ Exemplifiquem-ho en el cas del CRDI. La seva missió és la de *Conèixer, protegir, fomentar, oferir i divulgar a la ciutadania el patrimoni documental en imatge de la ciutat de Girona*. Sense entrar en més consideracions, fer notar que només substituint *ciutat de Girona* per *Ajuntament de Girona* la missió del centre en qüestió seria absolutament diferent, així com els objectius generals establerts i que en pretenen el seu desplegament.

serveis dedicats a la gestió del patrimoni documental, i més encara el fotogràfic, són comandats per òrgans únics i unipersonals. Amb tot, i si és així, no ens hauríem d'estar de fer l'exercici, ni que sigui teòric, de detectar, delimitar i atribuir les diferents funcions que s'han d'exercir per assegurar una correcta gestió del patrimoni fotogràfic i extreure'n aquelles competències professionals que podrien pertànyer als diferents membres de l'equip de treball.

Tots sabem que quan parlem d'equip de treball la realitat es torna més obstinada que mai i ens respon amb una migradesa que pot desencoratjar el més audaç. Amb tot, considero que hem de fer el possible per no renunciar-hi, sigui a curt, mitjà o llarg termini. Ho sabem els professionals i ho hem de fer saber als responsables de l'organització: és impossible atendre les necessitats derivades de la correcta gestió del patrimoni documental fotogràfic si no es disposa d'un equip de persones competents que ho facin possible. No es tracta només de quantitat, parlem de qualitat dels membres de l'equip. Ens movem en entorns cada vegada més mutables i és impossible que una sola persona pugui donar-hi resposta. És per això que ens cal ser prudents a l'hora d'embarcar-nos, i fer embarcar la nostra organització, en aventures de les quals no controlem la majoria dels aspectes que hi concorren, i és per aquest mateix motiu que hem reclamat l'obligació, més que la necessitat, de conèixer la nostra organització: si no podem construir un equip de treball sòlid en l'horitzó temporal que cadascú ha de considerar raonable, seria prudent buscar altres alternatives que assegurassin la conservació del nostre patrimoni fotogràfic.

Arribarem a les mateixes conclusions quan ens referim a la dotació de recursos pressupostaris. Hauria de provocar rubor recordar que sense diners és impossible portar a la pràctica cap projecte. De quines quantitats estem parlant? Naturalment és impossible respondre aquesta pregunta, ni considero que la demanda hagi de ser tan exagerada que impossibiliti l'obtenció dels mínims recursos econòmics. Ara bé, allò que és del tot inadmissible és que algú consideri que es pot gestionar (que vol dir com a mínim, organitzar, conservar i difondre) sense una dotació pressupostària adequada.

Semblantment hauríem d'opinar quan ens referim a la conservació del patrimoni fotogràfic. Tots sabem que, ateses les seves particularitats i els seus components, requereix unes condicions ambientals i d'instal·lació determinades. El nostre objectiu com a responsables de la seva gestió és garantir que podrem donar, més aviat que

tard, resposta a aquestes exigències. Condemnar-lo a unes instal·lacions precàries i a unes condicions de preservació inadequades, no és la millor manera ni de garantir-ne el seu correcte ús ni d'assegurar-ne la futura conservació.

Afegim-hi, però, un element que en ocasions no es té del tot present. Els professionals hem de ser capaços de demostrar que la nostra actuació sobre el patrimoni fotogràfic és rendible. Rendible socialment, rendible culturalment i, en la mesura que el projecte avança, rendible econòmicament. I també, i segur que en primer lloc, rendible per a la nostra organització. L'exigència d'una major professionalització hauria de portar implícita també una major implicació. No és raonable quedar-se en l'estadi de la reclamació permanent, de la demanda continuada, de la queixa constant. Cal actuar amb sentit professional, bastir projectes, concitar complicitats, captar recursos. En definitiva, tal com venim insistint, cal conèixer la realitat. I potser, en sentit més estricte, la nostra realitat.

Això pot voler dir que no necessàriament hem de treballar sols. En un altre lloc⁴ ja vaig fer esment fa uns anys de la necessitat d'articular estratègies que fessin possible que els diferents equipaments i agents que treballen i actuen en un mateix territori hi deixessin de coexistir per passar-hi a conviure. Una de les estratègies que proposava es basava en el partenariat, entès com *el procés pel qual dos o més agents de naturalesa distinta, i sense que perdin la seva especificitat, es posen d'acord per realitzar quelcom en un termini concret, que és més que la suma d'ells, o que sols no ho podrien fer, o que és diferent del que fan i que implica riscos i beneficis*.⁵ No insistirem ara en allò que suggeríem en el text esmentat, però considerem clau que els responsables de dirigir els centres de gestió del patrimoni fotogràfic siguin capaços de bastir les arquitectures de relació que permetin concitar la màxima participació possible en la concepció, el disseny, el desenvolupament i l'execució dels projectes que pretenen desenvolupar. En sortiran beneficiats els equipaments i els projectes, però sens dubte el principal beneficiari en serà el conjunt de la ciutadania a la qual aquests van adreçats.

⁴ Boadas i Raset, Joan: "Gestió cultural, partenariat i arxius", a *Els arxius: l'experiència catalana*. Barcelona, Associació d'Arxivers de Catalunya, 1995, p. 117-119

⁵ Estivill, Jordi: "El partenariado y la exclusión", a *Partenariado y multidimensionalidad*. Bruxelles: Animation et Recherche, 1993, p. 33-58

El nucli dur

Arribats a aquest punt, és quan haurem de començar a parlar de manera clara de fotografia i del patrimoni fotogràfic a partir del qual ens proposem bastir tota una nova política d'intervenció que en garanteixi la seva conservació i difusió.

No fa massa parlàvem de capacitació professional. Amb això ens estàvem referint també que seria exigible que la formació dels responsables d'aquest nou servei, centre o secció incorporés els coneixements suficients sobre la història general de la fotografia i, tant o més important, sobre la seva evolució tècnica. La gestió d'aquest patrimoni exigeix uns coneixements que corren paral·lels a l'evolució de la fotografia i els seus responsables n'han de conèixer els seus orígens, els seus membres més destacats, les escoles més representatives.

Però cal anar més enllà. En aquests 170 anys que han transcorregut des del 1839, els procediments fotogràfics han estat múltiples. La persona responsable de la seva gestió ha de ser capaç d'identificar-los correctament, almenys aquells que poden resultar més comuns. No és el mateix un positiu directe de càmera (daguerreotip, ambrotip, ferrotip) que un paper a l'albúmina o a la gelatina, o un negatiu al col·lodió o una placa al gelatinobromur. Com tampoc no és el mateix un procediment fotogràfic que un procediment fotomecànic. Naturalment no estem reclamant un grau de coneixement altament especialitzat dels procediments i de les tècniques (cronofotografia, esterescopia, etc), però sí que ha de ser suficient com per ser capaços de detectar les possibles patologies que puguin presentar i les exigències d'instal·lació i conservació que requereixen.

En aquest sentit pot ser recomanable l'adquisició de llibres i manuals d'època, d'ús i tècnica de la fotografia.⁶ Una biblioteca suficient d'aquest tipus de publicacions ens pot donar molta informació sobre els procediments i tècniques utilitzades i també pot ajudar els investigadors a entendre els resultats finals d'una determinada imatge, condicionats, és clar, a les possibilitats científiques i tècniques de cada període.

⁶ En el cas del CRDI hem portat a terme aquesta iniciativa, consultable a: www.ajuntament.gi/sgdap/cat/recursos.php

Vinculat, o millor dit, formant part integrant del patrimoni fotogràfic, hi ha tot un material documental que, si bé no sempre hem negligit, en ocasions no ha estat convenientment valorat. Ens estem referint a la documentació textual que sovint acompanya els fons fotogràfics. No només el material bibliogràfic o hemerogràfic, sinó, per exemple, els llibres de registre i comptabilitat, textos de naturalesa tècnica descrivint com elaborar un determinat procediment o un dels seus components, correspondència, facturació, llistats de preus, comandes, documents de caràcter personal (formació rebuda, premis obtinguts), etc. Aquest material, pot ser clau per ajudar-nos a arribar a entendre el procés de creació d'un fons o una col·lecció, pot contribuir a millorar-ne la seva organització i esdevé imprescindible per establir els coneixements i la capacitació tècnica dels nostres fotògrafs.

Afegim a aquests coneixements generals la imprescindible obligació de conèixer la història de la fotografia del territori en qüestió i, el que és encara més important, conèixer quins són i han estat els productors (especialment els fotògrafs, però també institucions, empreses, associacions, entitats, particulars) que han generat, i generen, aquesta documentació. S'imposa, per tant, una radiografia precisa dels fotògrafs professionals actualment en actiu, però també una recerca històrica de tots aquells que havien tingut estudi o s'havien dedicat professionalment o semiprofessionoalment a la fotografia. Les fonts d'anàlisi són diverses. Sens dubte, però, la premsa ens pot furnir de molta informació, així com els padrons d'habitants o els de naturalesa impositiva.

Sembla una obvietat, però encara en ocasions cal recordar-ho. Ens cal saber on, quant, a qui pertany i en quines condicions es troba el patrimoni fotogràfic d'una àrea determinada. Difícilment es pot gestionar allò que es desconeix. En aquest sentit, és imprescindible avançar de manera absolutament decidida en l'elaboració de guies dels fons i col·leccions existents en qualsevol ciutat o territori.⁷ Localitzar les fotografies, descriure'n el seu abast, copsar-ne la seva transcendència, esdevé un pas fonamental i és el que ens permetrà planificar el centre de gestió i les seves futures potencialitats.

⁷ **Girona. Guia de fons en imatge.** Girona, Ajuntament de Girona, 1999, 227 p. Versió digital a: www.ajuntament.gi/sgdap/cat/recurs_fonsim.php També Solé, Ma. Teresa: **Imatges al castell : guia de fons amb imatges i col·leccions fotogràfiques.** Girona, Arxiu Comarcal del Baix Empordà, 2006

I després, negociar-ne el seu possible ingrés. Com hem dit fa una estona, la missió i l'àmbit d'actuació del nostre equipament esdevenen ja uns primers factors que han d'orientar el nostre interès cap a un fons o col·lecció fotogràfica. Hem d'intentar ser molt curiosos en aquest aspecte perquè el tractament de cada nou ingrés suposarà una inversió econòmica important. Derivar a d'altres centres aquells fons i col·leccions fotogràfiques que no encaixen en els objectius establerts en la nostra missió fundacional, hauria de ser la pràctica habitual per tal de garantir-ne una millor gestió i, el que és més important, un millor rendiment sociocultural.

Com es negocia, però? Com tothom pot suposar aquesta pregunta té tantes respostes com llocs i situacions en les quals es produeix aquesta negociació. No és el mateix negociar amb una empresa que amb un particular; amb una entitat associativa que amb un fotògraf professional; amb una família que ha heretat uns fons fotogràfics que amb una persona que ha creat la seva col·lecció. Totes aquestes situacions, però, han de tenir un denominador comú: cal documentar sempre, s'entén per escrit, aquests traspassos de titularitat. I recordar que qui accepta aquests nous ingressos no és el tècnic responsable de l'equipament, sinó l'òrgan de govern corresponent de cadascuna de les administracions titulars del servei.

Un altre denominador comú: actuar amb la màxima professionalitat i responsabilitat. Cal valorar cada possible nou ingrés amb el màxim interès i conèixer-ne l'aportació que suposarà per al nostre centre. No hi ha cap fons o col·lecció fotogràfica negligible, però no tots necessàriament han de tenir com a destinació final el nostre equipament. Afegim-hi, també, dos aspectes que al nostre entendre són clau en qualsevol procés de negociació: flexibilitat i capacitat de maniobra. Si compartim que no hi ha dues situacions similars, haurem d'estar d'acord que no podem encarar les negociacions amb cotilles preestablertes. Hem de tenir la capacitat de valorar la importància de cada fons, les seves possibilitats d'explotació present i futura, el seu rendiment cultural, la seva aportació a la història de la fotografia, el seu valor documental, com a elements orientadors de la nostra negociació.

Atenent aquestes premisses, és imprescindible la reclamació d'una suficient capacitat de maniobra als responsables polítics dels nostres centres. Cada cas pot exigir respostes diferents i la documentació elaborada els haurà de reflectir. Assegurar-se que la tramitació posterior dels acords adoptats no patirà, sempre que es compleixi el

marc legal establert, mutilacions o interferències paralitzants dels diferents òrgans de govern que actuen en qualsevol administració, és un element determinant a l'hora de garantir el possible èxit d'una negociació.

És aquesta flexibilitat i marge de maniobra que reclamem, el que ha de permetre arbitrar fórmules que assegurin una correcta gestió integral del patrimoni fotogràfic, que ha de comportar lògicament l'explotació dels drets de propietat intel·lectual inherents a les obres de creació fotogràfiques. Ja estem indicant que les possibilitats poden ser diverses i anirien des de la donació del material fotogràfic i l'absoluta cessió de drets en benefici del centre gestor, fins a una amalgama de fórmules que passen per la gestió compartida d'aquests drets.

Personalment, sóc un entusiasta partidari d'aquestes fórmules mixtes d'explotació que eviten adquisicions oneroses, i no sempre justificables, a les administracions i que posen el seu accent en les potencialitats i possibilitats reals del propi fons o col·lecció a l'hora d'obtenir-ne uns beneficis econòmics. Cal, això sí, regular documentalment els usos que cadascuna de les parts en podrà realitzar i establir les tarifes, preus públics i exempcions corresponents que en permetin la correcta explotació⁸. Es tracta, en definitiva, d'intentar harmonitzar els interessos dels autors (fotògrafs i/o propietaris dels seus drets), dels centres responsables de gestionar el patrimoni fotogràfic i, finalment, dels usuaris.⁹ Escriure que no sempre és fàcil sembla una obvietat. Amb tot, esdevé impossible quan ens hi apropem amb postures dogmàtiques i apriorismes que no fan més que limitar les nostres possibilitats i les nostres opcions.

Regulat l'ingrés del fons, establertes les seves formes d'explotació i garantides les seves condicions de conservació, és temps del seu tractament documental. Com més coneixements tinguem, més i millors resultats obtindrem de l'interrogatori a què hem de sotmetre a les imatges fotogràfiques. La quantitat i, molt especialment, la qualitat de la descripció que podrem oferir estarà directament vinculada a les respostes que resultin d'aquesta interpel·lació. En moltes ocasions tot està per descobrir: l'autor, la data, el contingut icònic i, naturalment, caldrà que aquesta descoberta es reflecteixi de

⁸ Incorporem en annex 2 el model de document que ha servit de base per a l'ingrés al CRDI de més de 2.000.000 de fotografies procedents dels diaris locals, Diari de Girona i el Punt, i on s'articulen els aspectes que estem comentant.

⁹ Boadas i Raset, Joan: "Fotografia: Autors, gestors i usuaris", a **Butlletí de l'AAC** (núm. 47, juliol-setembre, 1998)

manera sistemàtica, amb vocabularis controlats i utilitzant les normes i els estàndards internacionals existents.¹⁰

Una de les decisions importants vinculada al tractament documental és la que afecta el tipus de programari a escollir i la conveniència de desenvolupar un programari propi o d'adquirir-lo entre l'oferta del mercat. La resposta no pot tenir una validesa universal i cada centre haurà, després d'analitzar sense precipitacions les diferents opcions, de prendre la decisió que consideri més adequada. Amb tot, segurament que seria raonable que les institucions d'àmbit supramunicipal elaboressin i oferissin programes de gestió de la documentació fotogràfica amb la intenció d'homogeneïtzar-ne el seu tractament, augmentar-ne el seu coneixement i localització i facilitar-ne el seu ús i la seva divulgació.¹¹ Amb tota seguretat, els instruments de descripció que en resultarien guanyarien en coherència i es facilitaria l'accés homogeni a la informació al conjunt de la ciutadania.

Un dels aspectes interessants a comentar és que a l'interior de les nostres organitzacions ens hauríem de posicionar com el servei expert, i únic, a l'hora d'establir les relacions d'adquisició de documents fotogràfics. Per dir-ho més clar: cap fotografia no hauria de ser adquirida per la nostra organització sense l'informe preceptiu del nostre servei. No es tracta, com és natural, de decidir sobre el contingut estètic de les imatges que cal adquirir. Es tracta, com a experts en la matèria, d'assegurar que la nostra empresa compra en les millors condicions i obtenint les màximes garanties d'explotació, present i futura, de les fotografies. Això significa que hem de tenir elaborats i aprovats per l'òrgan corresponent, els models de documents adequats i que la direcció de la nostra organització recolza la iniciativa i n'estableix les mesures de control i seguiment que consideri adients. Molts dels futurs problemes derivats de la inexistència de regulació dels drets d'autor, fruit de la legislació de propietat intel·lectual, a l'hora d'adquirir els reportatges fotogràfics, s'evitarien si s'incorporés aquesta metodologia de treball que, de fet, ja s'utilitza en l'adquisició de materials considerats a priori com de major importància per a l'organització.

¹⁰ Robledano Arillo, Jesús: "Estándares para la descripción de fotografía", a **Arxius d'Imatges**. Revista d'Arxius 6 (2007) p. 149-188

¹¹ La creació i comercialització del programa APCImatge, impulsat des del CRDI, responia a aquesta lògica que estem apuntant.

De camí cap a la conclusió, arribem a un aspecte determinant i que esdevé una de les raons de ser del treball de gestió vinculat al patrimoni fotogràfic: la difusió. A hores d'ara ja tots sabem que allò que no es coneix, no existeix (o és com si no existís, que potser encara és pitjor) i que esdevé bàsic tant saber quins són els destinataris de les nostres accions com tenir localitzats els diferents segments de públic a qui comunicar les actuacions que realitzem. Afegim-hi que cal utilitzar tots els canals i tots els mitjans al nostre abast per donar a conèixer allò que hem elaborat i/o programat i que probablement ens hauríem d'interrogar si tenim la preparació suficient per a *vendre* els nostres productes en un mercat sovint saturat d'ofertes i propostes.

Associem, però, de manera immediata a difusió la paraula qualitat. La difusió del treball fotogràfic, sigui de la naturalesa que sigui, passa en la majoria de les ocasions per la seva reproducció: làmines, postals, llibres, revistes, exposicions, audiovisuals, Internet, etc. Com a responsables d'aquest patrimoni cal que siguem exigents i, si cal, intransigents, a l'hora de reclamar que el resultat final dels treballs, allò que arriba al públic, sigui del màxim nivell possible. Per respecte als fotògrafs, per respecte a l'obra fotografiada, per respecte als nostres centres i, finalment, per respecte a la població que n'és receptora.

Hem esmentat de passada Internet com un element que participa, i cada vegada amb més intensitat, en la difusió del patrimoni fotogràfic. No hi ha dubte que la xarxa ha propiciat, i continuarà propiciant, noves activitats i formes de comunicació i, naturalment, cal fer un esforç per ser-hi present perquè probablement el futur dels nostres serveis estigui vinculat a la presència, l'explotació i l'ús que en sapiguem fer.¹²

Amb tot, però, quan parlem de fotografia tampoc no hem d'oblidar que res no pot substituir la contemplació dels materials originals i que, en conseqüència, ens cal reclamar l'existència de sales i espais que permetin la seva exhibició i comunicació pública.

Disposar d'aquests espais probablement contribuiria a estimular la recerca sobre els nostres fotògrafs i la *nostra* fotografia. Ens falten treballs que estudiïn i presentin el que

¹² Vegeu, per exemple, la proposta d'exposicions virtuals del CRDI o la recreació de diverses tècniques i procediments fotogràfics: <http://www.ajuntament.gi/sgdap/cat/exposicions.php> ; http://www.ajuntament.gi/sgdap/cat/proc_fotografics.php

han produït els fotògrafs d'un territori determinat, com ho han produït, per què i per a qui, és a dir les motivacions i els destinataris de la seva obra, en quina escola o moviment es pot emmarcar el seu treball, quina ha estat la seva aportació a la història de la fotografia, etc.¹³

És raonable pensar que ens caldrà buscar aliances per a desenvolupar aquest tipus de projecte, i semblaria lògica l'aproximació a l'àmbit universitari com a espai adequat on la recerca obtingui garanties de rigor i qualitat. Buscar aliances no significa, però, renunciar a la nostra responsabilitat en aquest tema, sinó que hem de reclamar la creació d'equips interdisciplinaris i garantir-hi la nostra presència en qualitat d'experts en la gestió del patrimoni fotogràfic.

Semblants complicitats haurem de ser capaços de bastir si ens disposem a impulsar la creació d'una col·lecció de fotografia contemporània. Aproximar-nos als experts en aquest tema (galeristes, fundacions, especialistes en art contemporani, ...) ens ha de proveir dels elements necessaris per a adoptar una decisió que, en darrera instància, ens hauríem de reservar.

Encara ens cal incorporar un darrer element que esdevé la biga mestra de tota aquesta complexa arquitectura de gestió que hem intentat edificar: la *planificació*. Els manuals ens indiquen que la base imprescindible de qualsevol planificació se sustenta en la definició prèvia de l'estratègia i l'adequació i coherència entre objectius i recursos. En un altre text he proposat¹⁴ la utilitat que podria tenir establir cinc punts d'interrogació abans de procedir al desenvolupament i execució de les iniciatives que es plantegin: *què faig?; com ho faig?; per què ho faig?; per a qui ho faig? i amb qui ho faig?*

Amb tot, i independentment de les estratègies de planificació utilitzades, allò evident és que el *pla estratègic* n'esdevé l'eina imprescindible de desenvolupament. La seva elaboració hauria de ser una exigència absoluta independentment de la magnitud del servei i del seu volum de recursos econòmics i humans. El pla estratègic ha d'expressar de manera detallada i sistemàtica els objectius del servei, en l'espai

¹³ Una primera actuació, simple però eficaç, és elaborar una base de dades amb la informació sobre tots els fotògrafs que tenen obra al nostre centre. Vegeu annex núm. 3 la proposta elaborada pel CRDI.

¹⁴ Boadas i Raset, Joan: " Archivos: Planificar, gestionar, actuar!" a **El Archivo, ¿un servicio público?** Congreso de Archivos de Canarias. Las Palmas de Gran Canaria, Anroart Ediciones, 2006, p.421-468

temporal que prèviament hagi estat determinat, les polítiques i les actuacions que té previstes per a aconseguir-los i els sistemes i els instruments de control corresponents que permetin l'avaluació dels resultats obtinguts.

Massa sovint hem caminat a cegues, obligats a donar resposta a les necessitats que plantegen les exigències del dia a dia. Instruments com el que estem esmentant, i que, insistim-hi, han de ser aprovats pels responsables de les organitzacions, es converteixen en veritables fulls de ruta que permeten als professionals actuar amb molta més seguretat i plantejar accions que es poden desenvolupar a mig i llarg termini.¹⁵

A tall de conclusió: 33 propostes

Parlar de conclusió, quan ens estem referint a un sector tant dinàmic com és el de la gestió del patrimoni fotogràfic, esdevindria una gosadia difícilment justificable i fins i tot una temeritat, atès que el mot concloure incorpora conceptualment el fet d'arribar a una solució definitiva a partir de les premisses que han estat fins ara exposades.

No és aquesta la nostra pretensió. L'objectiu perseguit en l'elaboració d'aquest text ha estat el de presentar la gestió del patrimoni fotogràfic, no com un element aïllat sinó formant part d'un context molt més general, que en cap cas no podem negligir si busquem l'èxit en el resultat del nostre treball.

És per això que més que conclusions allò que volem oferir és un conjunt de propostes, que ja hem identificat al llarg del nostre text,¹⁶ i que ací presentem ordenades des de l'àmbit d'actuació més directa i personal fins a aquelles que són competència dels responsables d'establir i impulsar les polítiques generals de gestió del patrimoni cultural d'un territori determinat. Ens agradaria pensar que la combinació d'allò que aquestes propostes suggereixen i la seva adaptació i aplicació a les diferents

¹⁵ Vegeu el Pla Estratègic del CRDI per al període 2008-2012, aprovat per la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Girona el 21 del 2008. http://www.ajuntament.gi/sgdap/docs/pla_estrategic_08-11.pdf

¹⁶ La coincidència en la redacció d'aquest text amb una altra ponència per a les *Primeras Jornadas de Fotografía Histórica de Canarias*, amb el títol "El patrimonio fotográfico documental en Catalunya: un estado de la cuestión", permet que incorpori ací algunes de les recomanacions que també consigno en el text al·ludit.

organitzacions i àmbits territorials, podrà ser d'utilitat per a una millor i més eficaç gestió del patrimoni fotogràfic documental:

1. Conèixer de manera suficient la realitat del nostre territori, la nostra organització, les nostres possibilitats i les nostres capacitats.

2. Valorar convenientment, i sense precipitacions, la necessitat de crear una opció pròpia per a la gestió del patrimoni fotogràfic en detriment d'altres fórmules de gestió compartides amb centres ja existents.

3. Aconseguir que el rang jeràrquic del servei i de la seva direcció personal, garanteixi una interlocució suficient en el si de l'organització.

4. Delimitar amb claredat l'àmbit d'actuació i la missió i els objectius generals que persegueixen els diferents centres existents i de nova creació.

5. Millorar la definició del marc competencial i delimitar l'abast dels fons i les col·leccions fotogràfiques (municipal, comarcal, nacional).

6. Estructurar, en el termini que cada organització pugui garantir, però sempre dins d'allò considerat com a lògic, un equip de treball el més interdisciplinari possible per a garantir una gestió adequada

7. Establir i reclamar els recursos econòmics mínims que possibilitin un funcionament regular del servei.

8. Disposar d'instal·lacions adequades per garantir tant la conservació com el tractament i difusió de la documentació fotogràfica.

9. Ser exigents en el nostre treball, esdevenir professionals creïbles i demostrar la rendibilitat de la nostra actuació sobre el patrimoni fotogràfic.

10. Bastir arquitectures de relació, basades en el partenariat, que permetin concitar la màxima participació possible en els projectes a desenvolupar.

- 11. Conèixer** de manera suficient la història general de la fotografia, així com la història de la fotografia de la nostra àrea o territori.
- 12. Entendre** de manera suficient les tècniques i els procediments fotogràfics i ser capaços de detectar-ne els seus problemes i les seves patologies.
- 13. Adquirir** publicacions de tècnica fotogràfica amb l'objectiu de constituir una col·lecció bibliogràfica que permeti aprofundir en el coneixement de producció de les fotografies a cadascun dels diferents períodes històrics.
- 14. Considerar** com a part integrant del patrimoni fotogràfic tot el material documental textual que hi estigui directament vinculat.
- 15. Recuperar** i promoure els fotògrafs del nostre àmbit d'actuació, i la seva obra, per intentar la seva incorporació en els grans catàlegs i publicacions de la fotografia universal.
- 16. Avançar** en la realització, actualització i manteniment definitiu d'un inventari dels centres, les col·leccions i els fons fotogràfics, públics i privats, existents en un territori o zona determinada.
- 17. Compartir** tecnologia i coneixement per aconseguir la creació d'una gran base de dades del patrimoni fotogràfic d'un territori o zona determinada.
- 18. Elaborar** els instruments de descripció adequats que permetin l'accés a la informació continguda en la documentació fotogràfica.
- 19. Normalitzar** el tractament documental i arxivístic dels fons i col·leccions fotogràfiques. Contempla també avançar definitivament en la instal·lació, restauració i tractament general de les fotografies.
- 20. Establir** aliances professionals que ens permetin avançar de manera decidida, però amb la màxima seguretat, en les polítiques de digitalització i en la gestió dels documents produïts directament en suport electrònic.

21. Negociar adequadament l'ingrés dels fons i les col·leccions fotogràfiques i **documentar** i aprovar mitjançant l'òrgan competent, els canvis de titularitat dels documents fotogràfics, sigui mitjançant donació, cessió o adquisició, i regular en aquest acte la gestió futura dels drets d'autor.

22. Regularitzar i homogeneïtzar l'explotació econòmica dels fons i col·leccions fotogràfiques i incorporar amb total normalitat en la seva gestió els drets d'autor derivats de l'aplicació de la legislació de propietat intel·lectual.

23. Esdevenir, en el si de la nostra organització, el servei responsable i exclusiu a l'hora d'informar sobre l'adquisició de documentació fotogràfica.

24. Exigir, i exigir-nos, que les actuacions de difusió que es desenvolupin incorporin un alt nivell de qualitat en la seva execució i presentació.

25. Implantar xarxes d'àmbit nacional, estatal i internacional, per a la difusió del patrimoni fotogràfic que permetin el fàcil accés de la ciutadania i comportin una major rendibilitat de les inversions.

26. Ampliar l'ús d'Internet i convertir-lo en un dels elements estratègics d'accés i de promoció de la fotografia.

27. Explorar i explotar espais virtuals d'exposició i exhibició però, i sens dubte, reclamar espais reals que permetin l'exposició i divulgació de les obres originals i acostin a la ciutadania l'art i la tècnica fotogràfica.

28. Elaborar plans estratègics que expressin els objectius, les polítiques i les actuacions del servei, així com els mecanismes d'avaluació dels resultats previstos.

29. Redactar plans d'actuació consensuats entre els diferents agents que operen en una zona o territori determinat, amb l'objectiu de coordinar les diferents iniciatives a desenvolupar

30. Reclamar una formació adequada, també a nivell universitari, que permeti actuar amb garantia a les persones responsables de gestionar el patrimoni fotogràfic.

31. Homogeneïtzar, de manera consensuada, les normes generals d'accés i ús en els diferents centres de naturalesa pública (i incentivar la incorporació dels privats), per evitar la permanent confusió dels usuaris.

32. Obtenir el compromís dels responsables institucionals a tots els nivells: local, nacional i estatal i reclamar que no abdiquin de les seves responsabilitats amb relació a la conservació i divulgació del patrimoni.

33. Potenciar l'associacionisme professional entre els fotògrafs amb la finalitat de singularitzar i homogeneïtzar els interlocutors i les propostes i assegurar una més gran i millor defensa dels interessos dels professionals i de la fotografia en general.

Joan Boadas i Raset
Cap del Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions (SGDAP)
Director del Centre de Recerca i Difusió de la Imatge (CRDI)
Ajuntament de Girona

BIBLIOGRAFIA SUCCINTA

Arbaïzar, Philippe: "Défense et illustration des archives de photographes", a **La Gazette des Archives**, núm. 202, (2006), p. 45-67

Boadas i Raset, Joan: "El patrimonio fotográfico documental en Catalunya: un estado de la cuestión", a *Primeras Jornadas de Fotografía Histórica de Canarias*, 2007 (en prensa)

Boadas, Joan; Casellas, Lluís-Esteve; Suquet, M.Àngels: **Manual para la gestión de fondos y colecciones fotográficas**. Girona, CRDI/CCG, 2001, 426 p.

Boadas i Raset, Joan: " Archivos: Planificar, gestionar, actuar!", a **El Archivo, ¿un servicio público?** Congreso de Archivos de Canarias. Las Palmas de Gran Canaria, Anroart Ediciones, 2006, p.421-468

Iglésias Franch, David (coord.): **Arxius d'imatges**. Revista d'Arxius, AAV, núm. 6 (2007), 225 p.

Iglesias Franch, David: **La fotografía digital en los archivos. Qué es y cómo se trata**. Gijón, Ed. Trea, 2008

Pavao, Luis: **Conservación de colecciones de fotografía**. Granada, Instituto Andaluz del Patrimonio Histórico/Centro Andaluz de la Fotografía, 2001, 271p.

**CENTRE DE RECERCA I DIFUSIÓ DE LA IMATGE
(CRDI)**

MISSIÓ:

Conèixer, protegir, fomentar, oferir i divulgar a la ciutadania el patrimoni documental en imatge de la **ciutat de Girona**.

OBJECTIUS GENERALS:

Oferir als ciutadans la possibilitat de conèixer en la seva integritat el contingut de la documentació en imatge existent en els fons documentals públics i privats de la ciutat de Girona

Oferir als ciutadans i als professionals del sector un espai expositiu per a la divulgació del patrimoni documental en imatge i de les obres de creació artística.

Oferir als ciutadans instruments únics , i compartits per tots els centres, que permetin un accés regulat homogeni a la documentació en imatge.

Oferir als ciutadans i als professionals del sector un espai de formació plural i adequat als diferents nivells i necessitats.

Oferir una metodologia de treball que pugui ser compartida pels diferents professionals responsables de gestionar, o que generen, fons documentals en imatge públics i privats.

Oferir una tecnologia de tractament i conservació de les imatges que pugui ser compartida pels diferents professionals responsables de gestionar, o que generen, fons documentals en imatge públics i privats.

Explorar els camins de les noves tecnologies per tal de conèixer com poden contribuir a la preservació i a l'ús de la documentació.

Vincular-se amb tots aquells centres públics (Universitats, etc.) i privats, nacionals i internacionals per tal de generar sinergies que garanteixin una major qualitat d'oferta i servei als ciutadans.

Fomentar la presa de consciència en relació als drets d'autor i de propietat intel·lectual dels fotògrafs.

Crear, a partir d'una política d'adquisicions, una col·lecció fotogràfica d'autors contemporanis vinculats a la ciutat.

ANNEX NÚM. 2

CONVENI ENTRE L'AJUNTAMENT DE GIRONA I [...], PER A LA DONACIÓ I CESSIÓ DE DRETS DEL FONS FOTOGRÀFIC DE [...]

Girona, [...]

REUNITS

D'una banda, el senyor/a [...], alcalde/dessa de Girona, assistida pel secretari/ària general de la corporació, senyor/a [...], en representació de l'Ajuntament, amb seu a Girona, plaça del Vi, núm. 1, CP 17004 i CIF P-1708500-B.

De l'altra, el senyor [...], [càrrec] de [...], en representació de l'empresa [...], amb seu a [...], i NIF [...].

INTERVENEN

La primera en representació de l'Ajuntament de Girona i en execució de l'acord pres per la Junta de Govern Local en sessió de [...].

El segon, en nom propi, en qualitat de propietari i possessor del drets d'explotació del fons fotogràfic de [...], el qual manifesta tenir plena capacitat per obrar i per fer-ne donació i cedir-ne els drets, en endavant el cedent.

MANIFESTEN

- 1 Que reconeixen el valor cultural i per a la investigació en general, del fons fotogràfic del [...] objecte de la donació i cessió de drets.
- 2 Que valoren l'interès públic col·lectiu que té aquest fons i consideren convenient i necessari fer-ne donació i cessió de drets d'explotació a l'Ajuntament de Girona, amb destí al Centre de Recerca i Difusió de la Imatge del Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions, per tal de garantir la seva conservació i divulgació entre els investigadors i la societat en general.
- 3 Que l'Ajuntament de Girona, per acord de la Junta de Govern Local del dia [...], ha acceptat del cedent la donació i cessió de drets d'explotació del fons fotogràfic de [...].
- 4 Que, per tal de formalitzar l'acte de donació i cessió de drets d'explotació i de manifestar l'acord d'ambdues parts pel que fa a les condicions en què es realitza, instrumentalitzen aquest conveni que s'articula en els pactes següents

PACTES

Primer.- L'objecte d'aquest conveni és el d'articular les condicions en què [...] efectua la donació i la cessió dels drets d'explotació del fons fotogràfic de [...] a l'Ajuntament de Girona.

Segon.- Aquest conveni es regula pel que s'estableix la llei 23/2006, de 7 de juliol, per la qual es modifica el text refós de la llei de la Propietat Intel·lectual aprovada per Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, i en allò no previst per aquesta norma pel que s'estipuli al Codi Civil, i s'entén amb caràcter indefinit d'acord amb el compliment de les condicions que s'esmenten a continuació.

Tercer.- La donació i cessió de drets del fons fotogràfic del [...] comprèn [...] fotografies.

Quart.- El cedent reconeix a l'Ajuntament de Girona la facultat d'establir els criteris de tractament específic i d'avaluació i tria més adequats a fi de garantir la millor gestió i preservació de tot el fons.

Cinquè.- L'acceptació de la donació d'aquest material suposa el traspàs de la seva titularitat a l'Ajuntament de Girona, que en passarà a ser el propietari i n'assumirà els següents compromisos:

5.1 Posar aquesta documentació a disposició dels investigadors i del públic, en general, per a la seva divulgació a les instal·lacions del Centre de Recerca i Difusió de la Imatge del Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions de l'Ajuntament de Girona.

5.2 Mantenir el fons donat en les condicions de seguretat i conservació que garanteixin la seva preservació.

5.3 No dividir el fons en diferents entitats amb l'objectiu de no devaluar el seu valor cultural.

5.4 Procedir a la seva organització i a l'elaboració dels instruments de descripció per facilitar-ne la consulta i la difusió.

5.5 Lliurar còpia al cedent dels diferents instruments de descripció del fons, a mesura que es procedeixi a la seva elaboració.

5.6 El cedent reconeix a l'Ajuntament de Girona la facultat de divulgar aquest material. Així mateix, l'Ajuntament de Girona vetllarà perquè en tots els usos d'aquest material per part de tercers se'n respecti l'autoria. En qualsevol acte de divulgació la seva citació es farà de la següent manera:

© Ajuntament de Girona (Fons [...], any)

5.7 Respectar els drets morals, quant identificació de l'autor, en qualsevol ús que l'Ajuntament faci d'aquest material i vetllar perquè en tots els usos públics per part de tercers es respectin els drets morals de l'autor.

Sisè.- La cessió dels drets d'explotació s'instrumenta sota les següents condicions:

6.1 Els drets d'explotació de l'esmentat fons, que se cedeixen en exclusiva a l'Ajuntament de Girona, es refereixen als actes de reproducció, distribució, comunicació pública i transformació en qualsevol modalitat d'explotació, distribució, suport, format i mitjà, inclosos els audiovisuals, els informàtics, els multimèdia, els telemàtics, etc.

6.2 La cessió dels drets d'explotació esmentats és vigent per a tot el fons fotogràfic.

6.3 La vigència d'aquesta cessió s'entén pel màxim que preveu la legislació vigent i el seu àmbit d'explotació té caràcter mundial.

- 6.4 L'Ajuntament de Girona establirà, en concepte de drets d'exploració, els preus públics aplicables a tercers en l'aprofitament especial de documentació, així com les normes que regularan la seva exempció o bonificació.
- 6.5 L'Ajuntament de Girona comunicarà anualment al cedent l'aprovació dels preus públics esmentats.
- 6.6 L'Ajuntament de Girona liquidarà al cedent una retribució equivalent al 50 % del total percebut en concepte dels preus públics i derivats de l'exploració del fons quan l'aprofitament del fons per part de tercers sigui amb finalitat lucrativa. La liquidació que en resulti s'efectuarà anualment, durant la primera quinzena del mes de gener.
- 6.7 El cedent reconeix explícitament la facultat exclusiva de l'Ajuntament de Girona per a autoritzar la reproducció, distribució, comunicació pública i transformació de les fotografies i pel·lícules subjectes a aquest contracte, en qualsevol modalitat d'exploració, distribució, suport, format i mitjà, inclosos els audiovisuals, els informàtics, els multimèdia, els telemàtics, etc.
- 6.8 El cedent tindrà dret a accedir lliurement a tot el fons i a demanar còpia del que cregui oportú a preu de cost.
- Setè.- Per a qualsevol qüestió o divergència que pugui derivar-se de la interpretació, aplicació o compliment de les presents condicions, el cedent i l'Ajuntament de Girona se sotmeten a la jurisdicció dels Jutjats i Tribunals de Girona, amb expressa renúncia a qualsevol altre fur.

[...]
Alcalde/dessa de Girona

[...]
Gerent de [...]

Certifico,
La secretària general

ANNEX NÚM. 3

192.168.1.14: cliente de Terminal Server (Ura2)

Archivo Edición Modo Selec Formato Guión Ventana Ayuda

BIOGRAFIES DE FOTÒGRafs

Reg. 113 Nom BUIL MAYRAL, JOSEP

Curriculum

Nascut a Girona el 9 de març de 1920.

1954. Fundador de l'Agrupació Fotogràfica i Cinematogràfica de Girona i Província.

1957. President fundador del Club Ciclista de Girona.

1965. Fundador del cine-club AFYC de Girona, del qual va ser director tres anys. Va obtenir el premi Sant Jordi concedit a Barcelona anualment al millor cine-club de Catalunya.

1972. Realització d'una pel·lícula sobre la moda Adlib, Eivissa.

Formació professional

Autodidacta.

Publicacions

1958-1960. Revista Usted, Girona.
1959. *Fotografía popular en español* (editada a Cuba).
1962. *Arte Fotográfico*. Comentari sobre l'obra de l'autor.
1964. Magazine Dominical, Valparaíso (Xile). Comentari sobre la seva obra.
1968. Guia sobre Girona i província, editorial Everest.
Revista Merian, editada a Hamburg (Alemanya).
Revista *Arte y Hogar*.
1969. Guia sobre la Costa Brava, editorial Everest.

Exposicions - Projeccions

1962. Fotografia artística. Girona.
1972. Antològica d'Eivissa.
1975. Col·lectiva. Palau de la Virreina (Barcelona).
1978. *Ibiza y sus gentes*.
1978. Foto fixa de la pel·lícula: *Nacer y morir en Ibiza*.
1979. Internacional, artistes invitats.
1980. Col·lectiva a l'Aliança Francesa (Eivissa).

Imatge ampliar

PREMIS

1951. 1r. Premi de Retrat, concurs "La Salle", Girona.
1952. 1r. Premi Costa Brava, concurs "La Salle", Girona.
1954. 1r. Premi Llac de Banyoles.
1r. Accèssit Llac de Banyoles.
2n. Accèssit Llac de Banyoles.
1955. 2n. Premi local Nacional de Girona.
1r. Premi Federació Catalana de Ciclisme, Barcelona.
4t. Premi Nacional a Ciutadella, Menorca.

100 Visualizer

Inicio [Icons] Inbax - ... Inserte ... Microso... Gestio ... Adobe ... 192.16... Re: Des